

ವಾರ್ತೆ ರಿಷ್ಟ್

■ ಅನು ಚೆಳ್ಳೆ

ಅಲೆಮನೆಯತ್ತೆ ಇನ್ನೊ ಪೆಕ್ಕರೆ

ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಘ ಮಳೆ ಸುರಿಸಿ ತಪ್ಪಣಿವಾದಂತೆ ಇಧ್ವರ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸಿತು. ಆ ವೌನ ಅಲ್ಲಿಯೇ

ಕಿರಣ ಎದೆಗೆ ಕೈ ಗೋಡೆಗೆ ಒರಿದಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದ. ಪಾಟೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯಂತೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮೇನಕಾಳ ಮುಶಿ ಬಣ್ಣಗೆಟ್ಟಂತೆ ಇತ್ತು. ಮುಶಿದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ್ದ ಗಾಢವಾದ ಚಿಂತೆ, ಬಹು ಹೊದ ಲವಲವಿಕೆ ಜಾತ್ಯೆಯ ನಿಂಜೆವ ಗೊಂಬೆಯಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಸಿದ್ದ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಅವಳನ್ನು ಕಿರಣ ಪ್ರತ್ಯೇಸಿಸಿದ.

‘ನೀನಿಂದಲೂ ಮುಕ್ಕಿಡುವ ಸಂಗತಿಯೇ ಅದು? ಬಂದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಗ್ಗೆ ನೀನು ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡು ನೇಮ್ಮುದಿ ಕಳೆಂಬಿದ್ದೀರುತ್ತಾತನೂ ಗೊತ್ತು. ಆತ ಯಾರು ಅನ್ನೋದು ನಂಗಿ ಬೇಕು’ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತೆ ಅವಳನ್ನು ಕೇಳಿದ.

ಅವಳ ಸಹನೆ ಮಿರಿತು. ಆಕ್ಷ್ಯೂತ ಸಿದ್ದಿಯಿತು.

‘ಕಿರಣ, ಏಮ್ಮು ಬಾರಿ ಹೇಳ್ಣಿಕು ನಾನು. ನನ್ನ ಕೆಣಕೋಡಿಕ್ಕೆ ನೀನು ಪದೇ ಪದೇ ಕೇಣ್ಣು ಇದ್ದೀರು? ನನ್ನ ಚೆಕ್ಕಿಮ್ಮು ಅಂದ್ರೆ, ಕಾಶಮ್ಮನ ದೂರದ ಸಂಬಂಧಿ ಅವನು’

‘ಅದನ್ನು ನೀನು ಹೇಳ್ಣಿ. ನಂಗಿ ಬೇಕಾಗಿರೋದು ಅದಲ್ಲ. ಅವನ ಹೇಸೇನೇ ಅನ್ನೋದು. ಏನು ಮಾಡೆಂಬಿದ್ದಾನೇ? ತಪ್ಪಿಯ ಈ ಪಾಟಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀಕೆ? ನೀನ್ನಾಕೆ ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಬೆದರಿದೆ? ಇದೆಲ್ಲಾ ಮಾಹಿತಿ ನಂಗಿ ಬೇಕು’ ಸೋಲು ಒಷ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿದಂತೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ತೋರ್ಯು ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಮುಶಿ ಕಳಿಂಗವಾಯಿತು. ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. ಉತ್ತರ ರಿಂಗಾಗದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಮುಶಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕಿರಣನತ್ತೆ ಕುರ ನೋಟ ಬೀರಿದಳು ಹರಮಾರಿ ಹೆಚ್ಚು.

‘ನಿಂಗೆ ಅದನ್ನುಲ್ಲಾ ತಿಳೆಂಬ್ಬೋ ಹರ ಇದ್ದೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀನು ನನ್ನ ನೋಡೋಡಿಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರ್ಬಾದ’

ಮಾತುಗಳಿಗೆ ತತ್ತ್ವರಿಸಿದ ಕಿರಣ. ಗೋಡೆಯಿಂದ ದೇಹವನ್ನು ಬೇರೆಫಾಡಿ ಅವಳತ್ತೆ ನಡೆದ.

‘ಮೇನಕಾ, ಹರ ಮಾಡ್ದೇದ. ನನ್ನ ಹುಡುಗಿಯ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿರೋ ಭಿತ್ತಿಯ ಭಾಯಿಗೆ ಅಧರವೇನು? ಕೊನೆ ಪಕ್ಷ ಅವನು ಪಾಟೆಯ ನಡುವೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಕೆ? ಅಂದ್ರೆ, ಅವನು ಬಂದಿರೋ ಉದ್ದೇಶ ಏನಾಂತಾದ್ದು ಹೇಳು?’

‘ಅವನು ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ಆಹ್ವಾನ ಇಲ್ಲದೆ ಪಾಟಿಗೆ ಬಂದವನು. ನೀನ್ನಾಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೀರು ಅದೋ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರಲೂ ಬಹುದು’ ಮಾತು ತೀವ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಕಿರಣನ ಮುಶಿದಲ್ಲಿ ತಿಳಿನಂಬಿಂದು ಸುಳಿಯಿತು.

ಮುಕ್ಕರದ ಪ್ರತಿರೂಪ ಮೇನಕಾ! ಲಹರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಬಂದಿರುವ ತನ್ನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅಸಂದ್ರೆ. ಅವಳನ್ನು ಶ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ತನ್ನ ವ್ಯದಹಯದ ಚಂದಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಿದವಳು. ಸದಾ ಸಂಶಯದ, ಹತಾಶಗಳ ನಡುವೆಯೇ ಬಧುಕುವ ಹರಮಾರಿ, ಸೊಕ್ಕಿನ ಶ್ರೀಮಂತ ಹುಡುಗಿ. ಭುಜಗೇಶರಾಯರ ಅರ್ಥಿಯಾದ ಮುದ್ದು ಅವಳ ದಾರಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದೆ. ಇದು ತನಗೆ ದೂರಕೆ ನಿಲುರವಾದ ಮಾಹಿತಿ.

— ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾಂಕರಾಚಾರ್ಯ